

ELŐSZÓ.

Szívesen teszek eleget Szász Pál dhajának, hogy műve második kiadása elébe is néhány sort helyezzek.

Az elsőhöz írt előszavam végén mondom: „Én úgy vélem, hogy Szász Pál e minden ízében átgondolt, alaposságot matematikai eleganciával egyesítő könyve irodalmunk igazi nyeresége, és összes főiskoláink matematikai hallgatóságának, de a magánúton tanulóknak is, bizonyára hasznára és örömére fog szolgálni.”

Ezt a reménységet Szász Pál analízise az elmúlt tizenhat esztendő alatt fényesen beváltotta. Könyve a magánúton tanulóknak, az összes főiskolák különböző kategóriájú matematikai hallgatóinak, de, hozzátehetjük, a szakadatlan fejlődésben lévő, klasszikus irányzatú matematikai analízis kutatóinak is valóban nélkülözhetetlen segédeszközzé vált.

A könyvre szükség volt, jól oldotta meg kitűzött feladatát, el is fogyott hamarosan első kiadása. Mármost előttünk van a második, amely az első terjedelmét körülbelül annak 40 százalékaival felülmulja.

Az új kiadás, amellet, hogy az analízis és alkalmazott analízis tanulásához elengedhetetlenül szükséges alapismereteket tartalmazza, gazdag tárháza az érdekebbnél érdekesebb, újabb és legújabb analízisbeli tényeknek. Ezek jól áttekinthető rendszerbe vannak foglalva, és nagy előadásbeli művészettel megírva. Nem egy problémakör e b b e n az „analízis”-ben nyeri első feldolgozását, és mélyen meg vagyok győződve arról, hogy Szász Pál művének ez az újabb kiadása is, bármely országban meleg fogadtatásra találna. A körülbelül 1300 oldalnyi mű oly igazi és magasrangú tudományos munka terméke, hogy szerzőjét most, amikor az a magyar közönség elé kerül, mély meglegedés töltheti el.

Fejér Lipót

Budapest, 1951. november 20.